

רַהֵב מְנַצָּה

מאנגלית: ליאת מורבצ'יק וסלמאן מצאלחה

ויליאם בטלר ייטס — משורר אירי, מגדולי המשוררים במאה ה-20 ואחת מדמויות המפתח בתחיית התרבות הלאומית של אירלנד. אנו מביאים כאן תרגומים חדשים לכמה משיריו המפורסמים ביותר.

לדה והברבור

מִשֶּׁק נִמְהָר, כְּנָפִים עֲצוּמוֹת מְכוֹת
מֵעַל אֵימַת עֲלָמָה, רִגְלֶיהָ אַחוּזוֹת
קְרוֹמִים קוֹדְרִים, עֲרֶפֶה לְפֹת בְּתוֹךְ מְקוֹר,
חֲזָה חֶסֶר אוֹנִים אֲזוֹק מֵעַל חֲזוֹ.

וְאֵיךְ תוּכַל יָדָה הַחֲרָדָה לְגַבֵּר
עַל רַהֵב מְנַצָּה כְּשֶׁאֲגַנְהָ רֶפֶה?
וְגוֹף אֲשֶׁר מוּטָל בְּשִׁצְף הַצָּחֵר
יַחֲוֹשׁ מִמִּשְׁכָּבוֹ אֶת לֵב הַזֶּר דּוֹפֵק?

אֲזִי רַעַד חֲלָצִים מְלַחֵמָה הַעִיר,
הֶגֶג וְהַמְגִדֵּל הַצֵּתוֹ, הַקִּיר נֶחֱרַב
וְאֶגְמָנוֹן מֵת.

אֲבָל כְּבוֹלָה,
בְּעוֹלָה בִּידֵי הַדָּם הָרַע שְׂבָאוֹר,
הָאֵם הַפְּנִימָה חֲכָמָתוֹ, כַּחוֹ הָרֵב,
בְּטָרֶם מְקוֹרוֹ הַקֵּר הַנִּיחַ לָהּ?

תרגום: ליאת מורבצ'יק

צער האהבה

שֶׁאוֹן קִטְטֵת דְּרוֹרִים מִתּוֹךְ מְרֻזָּב,
יֶרֶחַ מְזֻדְהָר עַל שְׂבִיל חֶלֶב,
הֶרְמוּזִנִּית הָעֲלִים בְּשִׁיר עָרֵב
בְּלָמוֹ אֶת הָאָדָם שְׁטוּף הַיָּבֵב.

עֲלָמָה, שְׁפִתֶיהָ אֲבַל אֲרָגְמָן,
מְדַמְעֶתָה נִשְׁקָף עוֹלָם נִשְׁגָּב,
כְּאוֹדִיסֵאוֹס עַל סְפִינוֹת מְטָעָן,
כְּפָרִיאָם שֶׁנִּשְׁחַט עִם חֲבֵרָיו.

לְהֶרֶף קָם שֶׁאוֹן מִן הַמְרֻזָּב,
יֶרֶחַ נָע בְּשַׁחַק נֶעְזָב,
וְהָעֲלִים דּוֹמְעִים הִסְפֵּד עָרֵב –
מִלּוּדֶיהָ לָאָדָם שְׁטוּף הַיָּבֵב.

תרגום: ליאת מורבצ'יק

בבוא יומך

בְּבוֹא יוֹמְךָ וְאֵת כְּסוּפָהּ וְהִלּוּמָהּ
שָׁנָה, וְנִיד רֹאשֶׁךָ הַקָּל מוֹל הַקָּמִין,
קָחִי אֶת סִפְרֶךָ, קִרְאִי בְּאִטִּיּוֹת, חֲלָמִי
עַל צִלְלִי עֵינֶיךָ אֲזֻ וְרֶךְ מִבֶּט.

רַבִּים כֹּה אֶהְבּוּ אֶת עֲלִיצוֹת חֲנָךְ,
וְאֵת יְפִיךָ בְּאַהֲבַת אֶמֶת אוֹ שְׁוֹא,
וְאִישׁ אֶחָד אֶת נִדּוּת נִפְשֶׁךָ אֶהָב
וְאַרְשֶׁתְּךָ שֶׁהִשְׁתַּנֵּתָה מִיְגוֹנָךְ.

כְּשֶׁתִּרְכְּנִי לִצַּד שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל שְׂבָבִים
אֲזִי מִלְמְלִי נוֹגֵה אֵיךְ אֶהְיֶה חֲמֻקָּה,
וְהִיא מַעַל הָרִים פּוֹסֶעַת רְחוּקָה
וּמְלִיטָה רֹאשָׁה בְּקֶהֱל הַכּוֹכָבִים.

תרגום: ליאת מורבצ'יק

טייס אירי חוזה את מותו

אֵדַע כִּי אֶת מוֹתִי אֶרְאֶה
אִי-שֵׁם בֵּין עֲנָנִים רְמִים,
אֶת יְרִיבִי אֵינִי שׁוֹנֵא,
אֵינִי אוֹהֵב אֶת בְּנֵי עַמִּי.
קִילְטֵרְטֵן קְרוֹס – מוֹלְדֵתִי
וְאַבְיוֹנִיָּה בְּנֵי אֶרֶץ.
לֹא אֶבְדָּה לָהֶם מוֹתִי,
שׁוּם אֲשֶׁר לֹא יִסֵּב קִצִּי.
לֹא חֵק שֶׁגֵּר אוֹתִי לְקֶרֶב,
לֹא מְנַהִיגִים אוֹ חֵם קֶהֱל,
רַק דַּחֵף עֵז לְעֶנֶג רֵב,
שֶׁלְּחוֹנִי לְמַהוּמַת אֵל עַל.
בְּחִנְתִּי אֶת חַיֵּי מִכְכָּר
וְהָעֵתִיד, בְּזָבוּז שֶׁל זְמַן,
בְּזָבוּז שֶׁל זְמַן גַּם הָעֶבֶר
חַיִּי, מוֹתִי – בְּמֶאֱזֵן.

תרגום: ליאת מורבצ'יק

מעיל

את שירי עשיתי מעיל
מקסה ברקמות
שאובות מאגדות קדומות
מכף רגל עד ראש;
אף הכסילים מעלו בו,
לעיני העולם אותו נהגו ללבש
משל היה מעשה ידיהם.
תן להם לקחת אותו, הו שיר!
כי בהתהלכי עירם
יש עוד הרבה בציר.

תרגום: סלמאן מצאלחה

לאן הולכים ספריי

כל המלים שאני אוסף,
וכל המלים שאני כותב,
מכרחות לפרש כנפיהן בלי להתעיה,
ולא לנוח במעופן,
עד אשר תגענה להיכן שהלב שלך
דואב, דואב,
ולשיר לך בדרך ליל,
מעבר למקום בו נעים המים,
חשוכי סער או בהירי שמים.

תרגום: סלמאן מצאלחה

מזמור משתה

דֶּרֶךְ הַפֶּה נִכְנָס הַיַּיִן
הָאֲהָבָה – דֶּרֶךְ הָעֵינַן.
רַק אֶת זֹאת יִדַּע כְּאֻמָּת,
בְּטָרֶם נִדְקֶן וְנִשְׁמָתָנוּ נִפְח.
אֲנִי מְרִים אֶת הַכּוֹס אֶל פִּי,
אֲנִי מִבִּיט בָּךְ, וְאֲנִי נֶאֱנַח.

תרגום: סלמאן מצאלחה